

Foto: Henriette Klausen / www.lebaf.dk

Pigefællesskaber i skateboarding

LÆRKE LUND BECH, MATILDE TRUSTRUP JENSEN
& SIGNE HØJBJERRE LARSEN

Formålet med artiklen er at bidrage med viden om, hvilken betydning pigefællesskaber har for pigers deltagelse i skateboarding. I artiklen viser vi, hvordan kønsstrukturer udfolder sig i skateboarding, og hvilke deltagelsesmuligheder piger oplever, de har. Artiklen tager afsæt i et casestudie af et dansk pigeskateboardfællesskab, som er undersøgt med kvalitative interviews og deltagende observation. Med afsæt i Pierre Bourdieus sociologi argumenterer vi for, at der knytter sig konkrete fordele, men også ulemper til etableringen af rene pigefællesskaber i forhold til at skabe bedre muligheder for pigers deltagelse og anerkendelse i skateboarding som mandsdomineret aktivitet.

LÆRKE LUND BECH

Cand.scient. i idræt og sundhed

llbech@hotmail.com

MATILDE TRUSTRUP JENSEN

Fysioterapeut, cand.scient. i idræt og sundhed

Aktivitetsmedarbejder, HF Cold Hawaii

matilde_1808@hotmail.com

SIGNE HØJBJERRE LARSEN

Ph.d.

Lektor, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet

shojbjerre@health.sdu.dk

INTRODUKTION

“Det er bare nemmere for piger at skate, hvis der ikke er nogen drenge med... Sådan er det bare. Selvom man gerne ville kunne sige ‘skating er for alle’, så er det bare en ‘tryghedsting’ kun at være piger sammen.”

(Ditte, kvindelig skater)

Skateboarding opstod i 1940'erne med udspring fra surfing på den amerikanske vestkyst. Surferne fandt på at sætte hjul under brædder, så de stadig kunne surfe på land, når der ingen bølger var. Siden hen har skateboarding gennemgået en enorm udvikling og er blevet et verdensomspændende fænomen, der siden 2021 også er en del af det olympiske program (Wheaton & Thorpe, 2018). Ifølge Idrættens Analyseinstitut dyrker 9% af 7-15-årige drenge i Danmark skateboarding, imens det kun gør sig gældende for 3% af pigerne i samme aldersgruppe (Pilgaard & Rask, 2016, s. 18). Som indikeret i det indledende citat kan et sådant overtal af drenge betyde, at maskuline værdier som risiko og styrke har en fremtrædende rolle, som gør det sværere for piger og kvinder at gøre sig gældende (Bäckström & Niarn, 2018). Flere forskere beskriver, hvordan piger oplever, at de ikke bliver anerkendt og accepteret i skateboardkulturen, hvorfor de vedbliver med at være underrepræsenteret (Wheaton & Thorpe, 2018; Bäckström & Nairn, 2018; Bäckström, 2013; Atencio et al., 2009).

I løbet af de seneste år ser det dog ud til, at flere piger har fundet en vej ind i skateboardmiljøet. Internationalt er der igangsat en række tiltag for at få flere piger til at deltage i skateboarding (Thorpe & Chawanski, 2016; Atencio et al., 2009). Et svensk studie viser, at 'female empowerment' på sociale medier kan medvirke til at synliggøre og understøtte piger i skateboarding (Bäckström & Nairn, 2018). På sociale medier som Instagram og Facebook ses det, at der også i Danmark er dannet flere fællesskaber, som organiserer skateboarding kun for piger og dermed udfordrer skateboarding som en maskulin domineret praksis herhjemme¹. Stigningen i antallet af piger, der skater, har endvidere medført nye begreber som 'girl skate' eller 'pigeskate'.

Fremkomsten af de organiserede pigefællesskaber fremstår interessant, men samtidig også modstridende til den selvorganisering og individualisering, som traditionelt set kendetegner skateboarding og andre livsstilsidrætter (Wheaton, 2004). Netop derfor er det interessant at undersøge nærmere, hvorfor piger vælger at dyrke skateboarding i pigefællesskaber, og hvordan fællesskabet har betydning for deres deltagelse i skateboarding? Til at undersøge dette har vi gennemført et

¹ Eksempler er Scateducate fra Aarhus: <https://www.instagram.com/skateducate/>, Dont give a fox fra Roskilde: <https://www.instagram.com/dontgiveafoxgirlskate/> og Pushing Daisies fra Odense: <https://www.instagram.com/pushingdaisiesskate/>

casestudie af pigefællesskabet Pushing Daisies fra Odense. I casestudiet har vi benyttet etnografiske observationer samt fokusgruppeinterviews med medlemmerne fra fællesskabet. Til at analysere den skabte empiri har vi gjort brug af Pierre Bourdieus relationelle sociologi til at forklare, hvordan skateboardmiljøet kan forstås som et socialt felt præget af magtkampe, og hvordan pigefællesskabet har betydning for pigernes mulighed for at erhverve sig kapital og dermed anerkendelse i feltet. I det følgende vil vi indledningsvist beskrive Bourdieus relationelle sociologi og de teoretiske begreber, som vi siden vil anvende i analysen.

Pierre Bourdieu – felt, doxa og kapital

Bourdieu har udviklet en række begreber, felt, doxa og kapital, som giver mulighed for at undersøge og forstå fænomener i et socialt relationelt perspektiv (Bourdieu & Wacquant, 1996). Det betyder her, at vi betragter skateboarding som et socialt felt og undersøger, hvilke magtkampe der er forbundet med at akkumulere kapital i feltet.

I Bourdieus sociologi henviser begrebet felt til et struktureret system af sociale positioner, specifikke logikker og regler optaget af enten enkeltpersoner eller institutioner, der er involveret i den samme aktivitet (Bourdieu & Wacquant, 1996, s. 84-85). I denne artikel anskues skateboarding som et felt med sine egne iboende logikker og sociale positioner. Bourdieu sammenligner et felt med en kamparena, hvor agenterne kæmper om at opnå den højeste mængde af kapital og på den måde tilegne sig en magtfuld position i hierarkiet. I denne kamparena gælder faste regler og normer, hvilket Bourdieu betegner som feltets doxa.

Doxa er på den måde et udtryk for en underforståethed om, hvad der har værdi og er værd at kæmpe for, og agenterne vil altid indordne sig de udtalte regler, som ikke er til diskussion i feltet (Bourdieu & Wacquant, 1996, s. 85). Det er således disse magtkampe, der viser, hvordan de sociale relationer er struktureret i dominansrelationer, og hvor hierarkiet mellem de dominerende og dominerede skabes i feltet. Feltets doxa har betydning for, hvilke kapitalformer og positioner der er dominerende i feltet. Dette er til fordel for feltets dominerende agenter, da de har magten til at styre, hvilke kapitalformer der har størst værdi og adgangen til dem (Bourdieu & Wacquant, 1996, s. 103).

Bourdieu anvender begrebet symbolsk vold som betegnelse for den fastlåste dominansrelation, hvor den fælles overenskomst kun kommer de dominerende til gavn og derfor er en form for maskeret undertrykkelse af de dominerede (Bourdieu & Wacquant, 1996, s. 151). Et felt er altså skabt ud fra den modsætning, der er mellem de dominerende og dominerede, hvorfor der opstår en ulige fordeling af kapital mellem agenterne. Et felt har således en ekskluderende funktion, da der stilles krav til mængden af kapital, bestemte egenskaber og kvalifikationer, som agenten skal besidde for at få adgang til og legitimitet i et felt (Bourdieu & Wacquant,

1996, s. 94). Ifølge Bourdieu er et felt altid udsat for et ydre pres, men besidder en vis grad af autonomi i forhold til den sociale verden omkring sig (Bourdieu & Wacquant, 1996). De sociale felter kan overlappe hinanden, og større felter kan indeholde mindre subfelter. Et subfelt kan i modsætning til et felt karakteriseres som værende delvist autonomt (Jensen, 2006, s. 36). Således vil vi i denne artikel betragte 'pigeskate' som et subfelt, der udgør et fællesskab i sig selv, men også indgår i feltet skateboarding.

Bourdieu beskriver tre hovedformer for kapital: Økonomisk, kulturel og social kapital. Økonomisk kapital er penge samt økonomisk velstand. Denne kapitalform handler altså om agentens materielle status (Bourdieu, 1986, s. 243). Kulturel kapital kan inddeles i tre kategorier: Kropsliggjort, objektiveret og institutionel kulturel kapital og betegnes som den kapitalform, der lettest omsættes til andre former for kapital, og som reproduceres gennem socialisering (Bourdieu, 1986). Den sociale kapital er værdien af at være en del af et netværk. Social kapital er dog ikke kun noget, der kan øges, men kan ligeledes virke begrænsende og ekskluderende i de enkelte felter. De tre kapitalformer er forskellige former for magt, der både produceres, distribueres og udfordres i et givent felt (Thorpe, 2009, s. 493). I denne artikel vil fokus primært være på social kapital og kropsliggjort kulturel kapital, da disse to kapitalformer er centrale for pigernes muligheder i feltet.

Metode

Artiklen er baseret på et single casestudie af et skateboard-pigefællesskab kaldet Pushing Daisies². Casestudiet er valgt, fordi det er karakteriseret ved, at der anvendes flere forskellige former for empiri, som bidrager til at kunne afdække komplekse fænomener så dybdegående og nuanceret som muligt (Stake, 1995). Pushing Daisies³ er udvalgt som case, fordi gruppen arbejder aktivt på at få flere piger til at skate i Danmark. I 2019 var Pushing Daisies nomineret til Danskernes Idrætspris, der gives til initiativer, der nytænker foreningslivet i Danmark. Pushing Daisies vandt ikke prisen, men blev nummer ét blandt de nominerede fra Fyn (DIF, 2019). Derudover har Pushing Daisies fungeret som en form for ambassadør for pigeskate, da de med økonomisk støtte fra flere idrætsorganisationer⁴ besøgte fem større jyske byer for at udbrede og afholde skateworkshops for piger. Turen gik under navnet 'Marguerit Tour 2020'. Ifølge pigerne i Pushing Daisies ønsker de at udbrede deres passion for skateboarding ved at agere rollemodeller for piger, der har lyst til at træde op på et skateboard. Gennem fællesskabets Instagramprofil ønsker de ligeledes at illustrere, at skating også er for piger, og at der er plads til alle

2 Artiklen bygger på specialeprojektet 'Pigefællesskaber i skateboarding' (2021). Specialet er gennemført i forbindelse med kandidatuddannelsen i Idræt og Sundhed fra Syddansk Universitet.

3 Der er indhentet samtykke hos alle deltagere i undersøgelsen. Pushing Daisies er pigefællesskabets rigtige navn, men alle deltagere er tildelt et pseudonym.

4 DIF, DGI, GAME og Den Nationale Platform for Gadeidræt.

uanset alder, baggrund og køn (Instagram, 2021a). Valget af Pushing Daisies er baseret på, at de allerede har gjort sig tanker og erfaringer om pigefællesskabernes betydning for pigers deltagelse samt deres interesse i at deltage i studiet.

De anvendte metoder i casestudiet består af to fokusgruppeinterviews, tre observationer af træninger og af aktiviteter på fællesskabets Instagram-profil. Observationerne af fællesskabets træninger har haft en vigtig eksplorerende funktion. Ofte kombineres observationer med efterfølgende interviews, hvilket også er tilfældet i denne undersøgelse (Thorpe & Olive, 2019). De har således fungeret som grundlag for at udforme og planlægge fokusgruppe-interviewene og som empiri med værdifulde indsigter i sig selv. Observationerne gav blandt andet mulighed for at identificere væsentlige handlingsmønstre og oplevelser i gruppen under deres skatesessioner. Fokusgruppeinterviewene gav os mulighed for at skabe et rum til at indfange detaljerede samt normative beskrivelser fra deltagerne om fællesskabet i Pushing Daisies. Som interviewform kan fokusgruppeinterviews netop producere data om sociale grupper, sociale normer, interaktioner og fælles oplevelser (Halkier, 2015).

Sidst, men ikke mindst, har vi gennem hele undersøgelsesperioden fulgt med i Pushing Daisies' – såvel som andre danske pigefællesskabers – aktiviteter på Instagram. Pushing Daisies' Instagramprofil, har blandt andet bidraget til forskellige samtaleemner under fokusgruppeinterviewene og til at skabe et helhedsbillede af gruppen. De tre kvalitative metoder har sammen skabt et nuanceret empirisk grundlag for at beskrive, hvilken betydning det har for deltagerne at indgå i et pigefællesskab. I behandlingen af empirien har vi gennemført en tematisk analyse, hvor vi har fokuseret på de mønstre, som gik på tværs af empirien (Braun et al., 2019).

ANALYSE

Med afsæt i Bourdieus teoretiske begreber belyses det, hvordan pigerne i Pushing Daisies oplever, investerer og indgår i skateboarding som felt. I analysen ses der på flere af årsagerne til, at pigerne dyrker skateboarding i pigefællesskabet, og hvordan fællesskabet har betydning for pigers deltagelse i skateboarding. Nedenfor giver vi først en kort beskrivelse af Pushing Daisies og baggrunden for deres fællesskab, hvorefter den egentlige analyse præsenteres. I første analyseafsnit belyses det magt- og dominansforhold, der er mellem kønnene i skateboardfeltet, og hvilken betydning pigefællesskabet spiller i kampen for at ændre disse forhold. Andet analyseafsnit viser, hvordan pigerne bruger Instagram til at udtrykke og fremstå på måder, der ikke er underlagt feltets dominans, og hvordan det har betydning for pigernes deltagelse i skateboardfeltet uden for Instagram. Tredje og sidste analyseafsnit illustrerer betydningen af, at pigerne har valgt at organisere sig som for-

ening, samt hvordan foreningsdannelsen har bidraget til, at 'pigeskate' er blevet udbredt og anerkendt.

Pushing Daisies og pigefællesskab i skateboarding

Pushing Daisies består af ni piger i alderen 19 til 32 år. Crewet har eksisteret siden 2018 og blev i 2019 registreret som medlemsforening i Rullesport Danmark, som er et specialforbund for rulleaktiviteter i Danmarks Idrætsforbund (DIF). Pushing Daisies har i tidligere interviews med TV Midtvest udtalt, at foreningen er dannet for at udbrede skateboarding til piger (Siegumfeldt, 2020). Selvom Pushing Daisies lever op til de formelle krav for en forening, så adskiller den sig fra andre foreninger ved at have en mere løs organisering, hvor der ikke er faste ugentlige mødetidspunkter. Derimod samles medlemmerne spontant de dage, hvor vejret tillader skateboarding udendørs. Dog er Pushing Daisies særligt i vinterhalvåret afhængig af kommunens indendørsfaciliteter i Odense Street House, der er forbeholdt skateboarding tre gange om ugen. Tirsdag aften er hallen ydermere reserveret til piger, der vil skate, hvorfor Pushing Daisies ofte bruger hallen den aften. Den ugentlige skateaften for piger er et gratis, kommunalt tilbud (UngOdense, 2020).

Pigefællesskaber giver pigerne adgang til skateboardfeltet

Siden skateboarding opstod som aktivitet, har det primært været drenge og mænd, der har investeret i feltet og således produceret såvel som reproduceret de forestillinger, der er om agenterne i feltet, hvormed skateboarding har fået et tydeligt og markant maskulint udtryk. Pigerne i Pushing Daisies beskriver alle, hvordan de tidligere har følt sig afviste eller malplaceret i forbindelse med skateboarding grundet deres køn, og at det var årsagen til, at de ikke havde lyst til at fortsætte med at skate. Men i takt med at Odense Street House etablerede pigeskate hver tirsdag, fik de igen lyst til at prøve kræfter med skateboarding. Det beskriver Bjørk i det følgende citat.

“Det er svært at være i skatehallen på de dage, hvor der er drenge, fordi drengene kører meget stærkere og fylder meget mere. Man kan ikke altid følge med. Der er ikke altid plads til begge dele, og så er det rart, at vi har tirsdage, hvor vi kan køre lidt mere på vore præmisser.”

(Bjørk, kvindelig skater)

Forskere peger på, at skateboarding fremstår som en farlig og hård aktivitet, der sammen med egenskaber som risikovillighed og frygtløshed indskrives sig i rækken af aktiviteter med traditionelle maskuline karaktertræk (Young, 2006; Atencio et al., 2009; Wheaton, 2004). Det besværliggør – eller decideret udelukker – piger fra at indtræde i denne sociale praksis. Den ubalance, der ses mellem drenge og pigers adgang til feltet og deres mulighed for at leve op til det maskuline udtryk,

har også betydning for de udfordringer, som pigerne, der er en del af feltet, oplever i relation til deres deltagelse. Det følgende citat tydeliggør, hvordan pigerne i feltet har oplevet at blive sat i bås og få særbehandling grundet deres køn.

“[...] nu har jeg skatet meget med drenge førhen, og det var altid sådan, at hvis man væltede – selvom man ikke slog sig eller noget som helst, man var vitterligt bare lige faldet ned – så sagde de ’aaarrgg har du slået dig, er du okay?’. Det er PISSE irriterende – en form for særbehandling, så lad mig dog liige ... Man ved godt, det er sødt, det drengene gør. Men det er rart, at vi har tirsdagene, hvor man bare kan grine lidt af det sammen. Det bliver bare sjovere end det der medlidenhedssyge.”

(Ditte, kvindelig skater)

Citatet vidner om, at det at være pige og skate skiller sig ud fra de resterende agenter i feltet, hvilket ifølge pigerne gør, at de bliver behandlet og set anderledes på. De oplever, at drengene forsøger at være søde og inkluderende, men at deres hensyn kan blive en form for negativ særbehandling, som egentlig får pigerne til at føle sig mere udenfor. Samtidig understreger det, at et fællesskab kun for piger kan være en nødvendighed, hvis piger ønsker at skate på andre præmisser end dem, der gennem tiden er skabt i det maskuline skatemiljø.

Etableringen af pigefællesskaber kan på den måde ses som en mulighed for piger til at opnå adgang til feltet. Via pigefællesskabet udvikler deltagerne relationerne – social kapital – de kan overføre til feltet skateboarding og på den måde opnå en bedre position ved magtkampe i feltet. Sondringen mellem subfelt og felt gør det således interessant at se nærmere på, hvordan piger kan maksimere deres kapital via pigefællesskabet, og hvorvidt denne kapital kan overføres og give adgang til feltet skateboarding.

Piger tilkæmper sig magt i feltet gennem instagram

Sociale medier, ikke mindst Instagram, spiller en betydelig rolle for, at der ikke bare bliver udviklet sociale relationer i pigefællesskabet, men at pigerne også opnår synlighed i skateboarding som socialt felt. Instagram havde blandt andet en central betydning i forhold til dannelsen af Pushing Daisies, idet deres crewnavn opstod i forbindelse med tilblivelsen af deres Instagramprofil i 2018. Ligeledes har Instagram haft betydning for gruppens interne relationer samt været med til at styrke og udbrede det fællesskab, som udfolder sig i den fysiske verden. Derudover beskriver Pushing Daisies, hvordan de benytter Instagram som et medie til at kommunikere med andre pigeskatere. Pigerne oplever, at det virtuelle skateboardfællesskab skaber et forum, hvor de kan udtrykke sig og fremstå, som de vil, uden at være underlagt feltets dominans. Det ses blandt andet gennem deres opslået

videoer, hvor de 'fejler' deres tricks, da det viser en virkelighed, som andre piger, der skater, kan genkende. Pigerne i Pushing Daisies giver udtryk for, at netværket på Instagram er med til at udvide deres muligheder, da det både er med til at inkludere nye billeder af, hvad skateboarding er, og øge repræsentationen af piger i feltet. Det virtuelle fællesskab og den virtuelle tilstedeværelse med Instagramprofilen betyder, at pigerne kan tage plads i feltet. Fællesskabet er således med til at styrke deres individuelle handlekraft. Dette understøttes af eksisterende forskning, som netop peger på, at piger oplever sociale medier som et middel til at kunne udtrykke sig friere i skateboardmiljøet (Mackay & Dallaire, 2014; Bäckström & Niarn, 2018).

Med det virtuelle fællesskab kan pigerne, som tidligere nævnt, drage nytte af hinandens kapital og på den måde opnå større mængde af social kapital i feltet (Bourdieu, 1986, s. 21). Gennem de virtuelle fællesskaber får pigerne en følelse af at tilegne sig magt i feltet. Dette kommer blandt andet til udtryk i følgende udtalelse fra en af de kvindelige skatere:

“Det var så befriende, vi lagde det op [på Instagram]...(…), fordi vi var så mange og fælles om det at lave olli.”

(Ditte, kvindelig skater)

Det virtuelle fællesskab med andre piger muliggør altså, at piger kan rive sig løs fra feltets symbolske vold og magtkampe. Samtidig indikerer citatet også, at det mandlige køns dominans normalt udspiller sig på Instagram. Pigerne oplever, at det kan være angstprovokerende for dem at lægge videoer ud af 'basic tricks' (i dette eksempel en såkaldt olli), som ikke har det samme niveau som de tricks, drengene lægger ud på sociale medier. Det lader også til, at pigerne føler, at når de er mange om at vise andre billeder, så behøver de ikke leve op til feltets kapitalformer. Sådanne magtkampe i feltet, hvor pigerne forsøger at udvide synet på skateboarding, udfolder sig således på Instagram.

På trods af at den symbolske vold også er i spil på Instagram, har det virtuelle fællesskab en afgørende betydning for, at pigerne kan tage plads og udfordre feltets doxa. Instagram har en stor betydning for synliggørelsen af pigernes investeringer i feltet og må derfor anses som afgørende for deres muligheder for at udfordre og ændre på feltets magtstrukturer og kapitalformer. Pigefællesskabernes organisering og tilstedeværelse på bl.a. Instagram har således været medvirkende til, at skatecrews som Pushing Daisies kan maksimere deres sociale kapital og dermed udvikle deres muligheder for at indgå i magtkampe i skateboardfeltet.

Betydningen af foreningsdannelse

Ud over de sociale mediers betydning for pigernes mulighed for at deltage i feltet skateboarding, bliver det tydeligt, at særligt ét andet element er afgørende, nemlig

foreningsdannelse. Gennem de seneste år er der sket en forskydning i danskernes idrætsdeltagelse fra foreningsorganiseret idræt til selvorganiseret og kommercielt organiseret idræt (Rask, Eske, Petersen & Hansen, 2022). På trods af denne forskydning er den danske idrætspolitik stadig karakteriseret ved, hvad Ibsen og Seippel (2010) definerer som 'idrætsforenings-venlige mulighedsstrukturer' (s. 601), som betyder, at det er svært at opnå støtte til idrætsaktiviteter for selvorganiserede grupper uden foreningsorganisering eller samarbejde med en forening. Flere forskere peger på, at det betyder, at en del gadeidrætsaktører organiserer sig, men at det oftere sker af nød end af lyst (Højbjerg Larsen 2022; Sand 2019). Ud over at selvorganiserede grupper inden for gadeidræt organiserer sig, har ændringerne i danskernes måde at dyrke idræt og sport på også betydet, at idrætsforeninger såvel som idrættens organisationer presses til at skulle gentænke deres udbud af aktiviteter såvel som deres organisering for at legitimere den statslige støtte. Et udtryk for denne situation er idrætsforeningers og især DGI's interesse for gadeidrætter, som ikke tidligere har været en del af idrættens etablerede felt, men som nu trækkes ind i foreningerne (Højbjerg Larsen & Vig Jensen, 2017). Mødet mellem det traditionsbundne foreningsliv og de nye aktiviteter og organiseringsformer kan imidlertid skabe udfordringer. Et studie fra England viser, hvordan skatere oplever, at de i kampen for at få støtte til forskellige skateboardprojekter og -initiativer bliver udsat for en såkaldt civiliseringsproces, hvor de forventes at adoptere en bestemt adfærd og tilgang til arbejdet, som standardiserer og ødelægger det særegne ved skateboarding (Turner 2013). I sidste ende fjernes de potentialer, som i første omgang blev tilskrevet skateboarding som aktivitet.

I analysen af Pushing Daisies blev det tydeligt, at pigerne oplevede, at deres uorganiserede tilgang til skateboarding var en udfordring i forhold til at blive anerkendt og søge økonomisk støtte af fonde og puljer. Pushing Daisies valgte derfor at danne en skateboardforening under Rullesport Danmark i 2019. Foreningsdannelsen har betydet, at Pushing Daisies har fået en mere hierarkisk struktur med formand, næstformand og medlemmer. På trods af dette er deres organisering i praksis fortsat karakteriseret ved en løs struktur, hvor eksempelvis lokationen, tidspunktet og samværet til skatsessionerne er anderledes end i de organiserede idrætsforeninger. Herudover er pigerne i Pushing Daisies primært optaget af visionen om at normalisere og udbrede skateboarding for piger. De er i mindre grad optaget af, at skateboarding forbliver et selvorganiseret gadefænomen, eller hvorvidt mere traditionelle organiseringsformer kan tilnærmes. Pushing Daisies opfatter ikke foreningsdannelsen som et kompromis med deres visioner, men derimod som en mulighed for at føre dem ud i livet. Foreningsorganiseringen giver mening for pigerne, fordi de har et fælles interessefællesskab med DIF, Rullesport Danmark, DGI og Den Nationale Platform for Gadeidræt om at ville udbrede skateboarding til piger.

“Vi havde egentlig søgt penge til to arrangementer, tror jeg, men fordi vi ikke var en forening, skulle vi låne dem gennem Odense Skateforening, og det var bare lidt en omvej, og så sagde Ellen bare ‘så bliver vi en forening’.”

(Camilla, kvindelig skater)

Ifølge Pushing Daisies var beslutningen om at blive en forening således det helt rigtige, da det ifølge dem var medvirkende til, at de direkte kunne søge økonomisk støtte fra fonde og puljer, såvel som rådgivning, hvilket har bidraget til, at flere piger er begyndt at skate. Herudover har det også stor betydning for dem, at blive anerkendt som en skategruppe.

Med den ovenstående analyse bliver det tydeligt, at pigefællesskaber i både den fysiske og virtuelle verden har afgørende betydning for pigers deltagelse i skateboarding. Først og fremmest muliggør pigefællesskaber, at piger overhovedet kan tilgå skateboarding som aktivitet, da det åbner for nye og mere feminine måder at være skater på. Derudover har fællesskabet, særligt på Instagram, været medvirkende til, at skatecrews som Pushing Daisies kan maksimere deres kapital via det kvindelige subfelt, hvormed ikke kun adgangen til feltet bliver mulig, men også muligheden for at tilgå magt i feltet. De etablerede skatefællesskaber for piger kan desuden siges at have igangsat en sneboldseffekt, hvor store idrætsaktører som DIF og DGI også bidrager til kampen for at udbrede og normalisere skateboarding for piger. Den fælles interesse for at få flere piger til at dyrke skateboarding bliver samtidig en fælles gevinst, da idrætsorganisationerne kan hjælpe med rekruttering af flere piger samt give økonomisk støtte, der forbedrer vilkårene, mens flere skatecrews for piger vælger at skate i foreninger. Pigefællesskaber kan altså siges at være helt afgørende for både tilblivelsen og udbredelsen af ‘pigeskate’.

Paradokset med pigefællesskaber i skateboarding

I det følgende afsnit afrundes analysen med en fremstilling af, hvordan pigefællesskaber har både en inkluderende og ekskluderende effekt på pigers deltagelsesmuligheder i skateboarding. Analysen viser, at pigefællesskaber, deres brug af sociale medier samt deres organisatoriske form er vigtige parametre for, at piger har mulighed for at træde ind i og føle sig inkluderet og repræsenteret i skateboardfeltet. På trods af dette, så er etableringen og understøttelsen af pigefællesskaber samtidig med til at reproducere en opdeling mellem drenge og piger. Piger tildeles eksplicit betegnelsen ‘pigeskater’, selvom informanterne italesætter et ønske om at blive opfattet som ‘skatere’, hvilket nedenstående citat vidner om:

“Jeg gad bare godt ikke at have titlen ‘pigeskater’, altså fordi jeg er bare en ‘skater’. Jeg har oplevet, når folk på mit gymnasie har fundet ud af, jeg skater,

så spørger de 'er du så sådan en rigtig girlskeer?', og NEJ, det er jeg ikke, jeg er bare en skater (griner), som happens to be en pige."

(Anna, kvindelig skater)

Annas ønske illustrerer, at pigerne associerer betegnelsen 'pigeskeer' med noget, der er anderledes, mens det at være 'skater' tilskrives det at være en legitim og respekteret agent i feltet skateboarding. Pigeskætere er skætere med et andet køn end det 'normale' maskuline, der karakteriserer skateboarding. Det kan imidlertid virke paradoksalt og modstridende, at Pushing Daisies selv har skabt et pigesker, de kalder 'Pushing Daisies Girl Skate'⁵, når de samtidig er bevidste om betydningen af denne repræsentation. Med afsæt i Bourdieus teori kan der imidlertid argumenteres for, at repræsentationen er udtryk for, at Pushing Daisies accepterer og reproducerer de internaliserede strukturer i feltet. Det tyder på, at feltets doxa er så stærk, at de er nødt til at acceptere betegnelsen 'pigeskeer'.

Den etablerede idræts interesse for pigeskeer har også en væsentlig indflydelse på udviklingen af 'pigeskeer'. Pushing Daisies oplever, at interessen for deres fællesskab og de midler og den rådgivning, de modtager fra idrættens organisationer, primært skyldes deres initiativer og arbejde for at understøtte og udbrede skateboarding for netop piger.

"Jeg kan faktisk huske, da vi var i Roskilde, der var Gadeidræt (Den Nationale Platform for Gadeidræt, red.) der også...(...)... Så sad vi lidt og snakkede med dem bagefter, og så sagde de 'ohm altså, hvis I har noget, I gerne vil lave, så skal I endelig søge penge, fordi vi vil meget gerne støtte, at der sker noget for piger i Odense. Det skal I bare gøre.' Og så tror jeg bare, at vi havde det sådan 'ej så skal vi da lave et eller andet'."

(Camilla, kvindelig skater)

På den måde opfordres de indirekte til at fortsætte deres arbejde fremover med et fokus rettet mod det kvindelige køn. Når initiativer rettet mod piger belønnes og på den måde afføder nye initiativer alene rettet mod piger, så er det paradoksalt nok med til at reproducere opdelingen af drenge og piger i skateboarding. Med afsæt i Bourdieus teori kan vi stille spørgsmålet, om ikke støtten fastlåser Pushing Daisies i en dominansrelation, hvor den etablerede idræt udøver en form for symbolsk vold over dem og deres aktiviteter. Pigerne i Pushing Daisies gav imidlertid udtryk for, at især Odense Kommunes tilbud om en gratis ugentlig skateaften kun for piger har været afgørende for, at Pushing Daisies og andre piger er begyndt at skate.

Samlet set tegner der sig et billede af, at initiativer rettet mod piger betyder, at

⁵ Efter casestudiets afslutning har Pushing Daisies ændret deres navn på Instagram, så Girl Skate ikke længere er en del af det.

piger oplever en lettere adgang til skateboarding, mens det på paradoks vis samtidig er med til at opretholde og reproducere den kønslige opdeling i skateboarding som felt. På den ene side bidrager den kommunale støtte positivt til muligheder for at dyrke skateboard i pigefællesskaber som Pushing Daisies, på den anden side risikerer støtten at bidrage til pigers lave status – som en ‘special case’ – i skateboarding som samlet felt. Det at være et afgrænset subfelt er helt afgørende for, at pigerne i første omgang er begyndt at skate. Det er dog et paradoks, at pigerne ikke har mulighed for at gøre op med subfeltet, da det samtidig også er det særlige i, at skateboard-fællesskabet kun er for piger, der giver dem kapital og anerkendelse.

DISKUSSION

Spørgsmålet er nu, hvad løsningen på dette paradoks kan være? Det vil formentlig kræve større samfundsmæssige forandringer. Ifølge Dansk Kvindesamfund er det fortsat udbredt at opdele sport i ‘rigtig’ sport og kvindesport, hvor kvindesport ofte anses for at være mindre interessant (Brogaard, 2016). Det ses for eksempel ved, at mange landshold betegnes henholdsvis ‘landsholdet’ og ‘kvindelandsholdet’. For at stille det skarpt op kan det påpeges, at piger og kvinder på den måde – både i skateboarding såvel som professionel sport – rent sprogligt ekskluderes inden de overhovedet tager fysisk del i feltet.

Hvad skal der til for at skabe disse samfundsmæssige forandringer og gøre op med de ulige kønsstrukturer i skateboarding såvel som anden idræt og sport? Svenske forskere i skateboarding har ligesom vores casestudie vist, hvordan det strategiske arbejde med at få flere piger til at dyrke skateboarding i realiteten er med til at bevare opdelingen af piger og drenge og den mandsdominerede kultur (Bäckström & Nairn, 2018). I stedet for initiativer rettet mod piger bør fokus i initiativerne ifølge Bäckström og Nairn (2018) fjernes fra kønnene. Et mindre fokus på kønnene vil givetvis også kunne gøre aktiviteterne mindre ekskluderende over for personer, som hverken identificerer sig som dreng eller pige. Denne kønsneutrale tilgang er markant anderledes end den tilgang, som idrættens hovedorganisationer, foreninger, fonde såvel som entreprenører og NGO’er arbejder med for at få flere piger til at dyrke skateboarding og gadeidræt i det hele taget. Spørgsmålet er derfor, om den kønsneutrale tilgang er realistisk?

I en evaluering af Den Nationale Platform for Gadeidræt foretaget af Idrættens Analyseinstitut (Pilgaard & Kjær, 2020) ses der på indholdet og omfanget af de gadeidrætsprojekter, som NGO’en har støttet i perioden fra 2018-2020. Evalueringen viser, at projekter, som er målrettet piger og kvinder, møder en højere grad af opbakning og tilslutning af denne målgruppe end de projekter, der henvender sig til alle køn (Pilgaard & Kjær, 2020, s. 56-57). Med dette i mente kan det virke ulogisk at fjerne fokus på kønnene, som Bäckström og Nairn (2018) ellers anbefaler.

Hvis vi ser nærmere på repræsentationen af piger og kvinder inden for skateboarding, så er der imidlertid også sket nogle ændringer de seneste år, hvor flere helt unge piger har tiltrukket sig opmærksomhed.

Generationsskifte med glimmer og kjoler i bowlen

Som nævnt spiller Instagram en betydelig rolle både for pigers deltagelse, men også for deres synlighed inden for skateboarding som socialt felt. Paige Tobin (f. 2015) og verdens yngste professionelle skater, Sky Brown (f. 2008), er to eksempler på unge piger, der deler populære skatevideoer, af sig selv på sociale medier (Instagram 2021b; Instagram 2021c). De to unge pigers fremtræden adskiller sig på flere punkter fra den ældre generation af piger i Pushing Daisies. Det ses blandt andet i måden pigerne synliggør deres femininitet. Hvor Pushing Daisies i høj grad dyrker den maskuline doxa, skater flere af de helt unge piger i kjoler og farverigt, feminint udstyr. Denne forskel kan først og fremmest skyldes, at pigerne i Pushing Daisies oplever, at femininitet ikke hører til i skateboardkulturen, hvorfor de risikerer at blive ekskluderet fra feltet. Denne symbolske vold ser dog ikke ud til at være i spil hos de helt unge piger på Instagram. Det kan skyldes, at piger som Sky og Paige er startet med at skate som små, hvilket sandsynligvis har medvirket til, at de har et højere færdighedsniveau set i forhold til deres aldersgruppe – modsat pigerne i Pushing Daisies, der først i en relativ sen alder er blevet en del af sporten. Derfor er deres færdighedsniveau relativt lavt sammenlignet med drengene på deres alder, der har skatet i flere år. Den yngre generation af piger er givetvis ikke på samme måde som pigerne i Pushing Daisies nødsaget til at underlægge sig feltets doxa med de maskuline udtryksformer, da de i stedet har opnået – eller har mulighed for at opnå – en høj mængde af kropslig kapital gennem deres færdighedsniveau. Gennem sociale medier kan de yngre piger dyrke det feminine og samtidig demonstrere, at det ikke påvirker deres evner i sporten. Derudover er unge piger med til at bryde forestillingen om, at mod og risikovillighed er karaktertræk forbeholdt et bestemt køn. Kombinationen mellem det feminine og maskuline bliver et symbol på 'girl power'. De yngre piger kan altså siges at legitimere piger i skateboardfeltet, hvor det at være feminin eller 'girly' også giver status og magt. Hvor de yngste piger indgår i feltet med en høj mængde kropsliggjort kulturel kapital, indgår pigerne i Pushing Daisies primært med den sociale kapital, som de skaber gennem deres pigefællesskab. Dette er muligvis også årsagen til det andet parameter, der adskiller de to generationer af piger, nemlig fællesskabet over for individualiteten. De yngre piger præsenterer sig primært som individer på sociale medier. De fremstår dermed ikke som afhængige af et gruppetilhør eller tæt fællesskab med andre piger for at kunne dyrke skateboarding og forene dét at skate med traditionelle feminine udtryksformer. Selvom de unge piger sagtens kan indgå i en gruppe eller et tæt fællesskab, når de ikke fremviser deres skate på sociale medier, så adskiller deres

selvfremstilling på de sociale medier sig fra den, vi ser blandt Pushing Daisies.

Det er interessant at overveje, om pigers muligheder for at deltage i skateboard-feltet i fremtiden vil forbedres, hvis flere piger begynder at skate i en tidlig alder og derved udvikler færdigheder, som i højere grad kan modsvare drengenes. Flere undersøgelser af pigers idrætsdeltagelse viser, at det ikke kun handler om at kunne tage en legitim plads i feltet, men det at udvikle sig sportsligt er også tæt forbundet til pigers motivation for idræt (Ibsen et. Al., 2015; Jensen & Østergaard, 2018). Ifølge undersøgelsen 'Pigers idrætsdeltagelse' er piger mindre optaget af præstation og konkurrence end drenge, men samtidig er det at udvikle kropslige færdigheder og lære noget nyt vigtigt for mange pigers motivation for at deltage i idræt og sport (Ibsen et. Al., 2015, s.77). Der er dermed god grund til at fokusere på at skabe tilbud om skateboardaktiviteter for piger, som ikke kun fokuserer på det sociale, men som samtidig udvikler pigers kropslige kapital. Spørgsmålet er selvfølgelig videre, om det er tilstrækkeligt til at ændre den kønnede doxa i skateboarding. Alt andet lige har både de etablerede pigefællesskaber og de individorienterede piger på Instagram skabt en synlighed omkring piger i skateboarding, hvilket må ses som første skridt på vejen til et skateboardmiljø, der også formår at omslutte og understøtte piger.

KONKLUSION

Med casestudiet af pigefællesskabet Pushing Daisies er det i denne artikel belyst, hvorfor piger vælger at dyrke skateboarding i pigefællesskaber, og hvordan fællesskabet har betydning for pigers deltagelse i skateboarding. Med afsæt i Bourdieus relationelle sociologi og teoretiske begreber har vi vist, hvordan skateboarding er et felt præget af maskuline værdier og forventninger til færdigheder. Den kønnede doxa er med til at besværliggøre pigers mulighed for at deltage og opnå den nødvendige kapital.

I analysen viser vi, hvordan fællesskabet kun for piger kan forstås som et sub-felt, hvor pigerne kan drage nytte af hinanden og dermed tilegne sig social kapital, som de kan overføre til skateboardfeltet og dermed opnå mere anerkendelse i dette. Pigerne i Pushing Daisies oplever, at et fællesskab kun for piger er afgørende for, at de og andre piger har mulighed for at skate.

I analysen viser vi også, hvordan fællesskabet får betydning for pigers deltagelse i skateboarding via sociale medier. Piger, herunder Pushing Daisies, bruger Instagram strategisk til at inspirere andre piger og som en platform, hvor forskellige pigecrews på tværs af Danmark kan indgå i et fællesskab med andre piger, der er interesseret i skateboarding. Denne form for netværk har betydning for den mængde af social kapital, som piger har mulighed for at opnå i feltet. Selvom det virtuelle pigefællesskab har stor betydning for synliggørelsen af pigernes investeringer

i feltet og derfor må anses som afgørende for deres muligheder for at udfordre og ændre på feltets magtstrukturer og kapitalformer, så er de stadig underlagt feltets dominans og den symbolske vold. Det kommer f.eks. til udtryk i form af bestemte forventninger til, hvilket færdighedsniveau man skal have for, at det er legitimt at lægge videoer ud på Instagram.

I analysen viser vi endvidere, hvordan etableringen af Pushing Daisies som en formel forening har haft betydning for pigernes deltagelse og muligheder for at engagere sig i feltet, men også hvordan det opretholder en adskillelse af piger og drenge i skateboarding. Når pigerne oplever, at de bliver opfordret og får økonomisk støtte til at udbrede 'pigeskate' af etablerede idrætsaktører, så er det med til at fastholde pigerne som en speciel gruppe. Svenske forskere (Bäckström og Nairn (2018) har foreslået, at kønsneutrale events og projekter i højere grad ville kunne udfordre den mandsdominerede praksis, men danske undersøgelser peger imidlertid på, at piger fortsat er mest interesseret i at skate i en setting, hvor der kun er piger (Pilgaard & Kjær, 2020). På Instagram ses imidlertid en tendens til, at den yngre generation af piger i langt højere grad dyrker skateboarding individuelt samtidig med, at de typisk udtrykker traditionel feminitet gennem deres tøj og udstyr. Forklaringen på, at disse piger i mindre grad har brug for et pigefællesskab, ser ud til at skyldes deres høje færdighedsniveau. Det betyder, at den yngre generation af piger ikke på samme måde er nødsaget til at underlægge sig feltets doxa, da de i stedet har mulighed for at opnå en høj mængde af kapital gennem deres færdigheder.

Samlet set viser vores analyse, at forskellige skateboardtiltag rettet mod piger faktisk reproducerer piger som de dominerede, da de fastholdes i den doxa, som eksisterer i feltet. For at bryde denne reproduktion peger vi afslutningsvis på forskning, der viser, at pigers motivation for idræt er tæt forbundet til deres kropslig kapital – det at dygtiggøre sig og lære noget nyt (Ibsen et. Al., 2015; Jensen & Østergaard, 2018). I et fremtidigt perspektiv vil det derfor være frugtbart at skabe strategiske tiltag, som i høj grad fokuserer på dygtiggørelse og på at øge pigers kropsliggjorte kulturelle kapital i skateboardfeltet. Samtidig tyder denne undersøgelse på, at det er vigtigt at skabe sociale sammenhænge, hvor piger føler sig trygge og kan være med til at forme præmisserne for skateboarding som praksis. Vi vinder ikke meget, hvis det kun kan lade sig gøre i drenge-fri fællesskaber. Målet må være at understøtte piger i at udvikle de samme forudsætninger til at kunne indgå i og forme skateboarding som social praksis.

REFERENCER

- Atencio, M., Beal, B., & Wilson, C. (2009). The distinction of risk: Urban skateboarding, street habitus and the construction of hierarchical gender relations. *Qualitative Research in Sport and Exercise*, 1(1), 3–20. <https://doi.org/10.1080/19398440802567907>
- Bäckström, Å. (2013). Gender Manoeuvring in Swedish Skateboarding: Negotiations of Femininities and the Hierarchical Gender Structure. *Young*, 21(1), 29–53. <https://doi.org/10.1177/1103308812467670>
- Bäckström, Å. & Nairn, K. (2018). Skateboarding beyond the limits of gender? Strategic interventions in Sweden. *Leisure Studies*, 37(4), 424–439. <https://doi.org/10.1080/02614367.2018.1462397>
- Bradbury-Jones, C., Breckenridge, J., Clark, M. T., Herber, O. R., Wagstaff, C., & Taylor, J. (2017). The state of qualitative research in health and social science literature: a focused mapping review and synthesis. *International Journal of Social Research Methodology*, 20(6), 627–645. <https://doi.org/10.1080/13645579.2016.1270583>
- Braun, V., Clarke, V., & Weate, P. (2019). Using thematic analysis in sport and exercise research. In B. Smith & A. C. Sparkes (Eds.), *Routledge Handbook of Qualitative Research in Sport and Exercise* (pp. 191–205). London og New York: Routledge
- Bourdieu, P. (1986). The forms of capital. In J. Richardson (Ed.), *Handbook of theory and research sociology of education* (pp. 241–258). Greenwood Press.
- Bourdieu, P. (1995). *Distinksjonen – En sociologisk kritikk av dømmekraften*. Oslo. Pax Forlag.
- Bourdieu, P. & Wacquant, L. (1996). *Refleksiv Sociologi* (1 st ed). København. Hans Reitzels Forlag.
- Højbjerg Larsen, S. (2022): The institutionalisation of Parkour in Denmark. A national case of how institutional isomorphism works and affect lifestyle sport, *International Journal of Sport Policy and Politics*, DOI: 10.1080/19406940.2022.2043928
- Højbjerg Larsen, S., & Vig Jensen, S., 2017. Kampen om gadeidrætten. J. Hansen, ed. *Folkelig sundhed og foreningsservice?: et debatskrift om DGI gennem 25 år*. Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI). 160–177. <https://www.dgi.dk/media/18616/debatskrift-om-dgi-gennem-25-aar.pdf>
- Halkier, B. (2015): Fokusgrupper. In Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2015.), *Kvalitative metoder: en grundbog* (2. Udgave). København. Hans Reitzels Forlag.
- Ibsen, B., Pilgaard, M., Støckel, J. T., & Høyer-Kruse, J. (2015). Pigers idrætsdeltagelse. Center for Forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet. *Movements Bind 2015 Nr. 1*. https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/movements/2015/movements2015nr1.pdf
- Ibsen, B. & Seippel, J., 2010. Voluntary organised sport in Denmark and Norway. *Sport in Society*, 10(4), 593–608. doi.org/10.1080/17430431003616266

- Jensen, J. O. (2006). Fællesskab, fitness og foreningsidræt. Kulturanalytisk studie af fællesskabsrelationerne i to danske idrætsmiljøer. Aarhus. Aarhus Universitet.
- Jensen, S. Y. M & Østergaard, J. S. (2018). Gode idrætsmiljøer for piger. Danmarks Idrætsforbund. <https://www.dif.dk/media/w4kburtd/gode-idraetsmiljoer-for-piger.pdf>
- MacKay, S. & Dallaire, C. (2014). Skateboarding Women: Building Collective Identity in Cyberspace. *Journal of Sport and Social Issues*, 38(6), 548–566. <https://doi.org/10.1177/0193723512467357>
- Pilgaard, M. & Kjær, M. (2020): Evaluering af Den Nationale Platform for GADEIDRÆT. Active Research. Lokaliseret d. 05.05.2021: <https://www.idan.dk/udgivelser/evaluering-af-den-nationale-platform-for-gadeidraet/>
- Pilgaard, M. & Rask, S. (2016). Danskernes motions- og sportsvaner 2016. In Idrættens Analyseinstitut (Issue September). <https://www.idan.dk/udgivelser/danskernes-motions-og-sportsvaner-2016/>
- Rask, S., Eske, M., Petersen, F., & Hansen, K. (2022). Danskernes motions- og sportsvaner 2020. Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/udgivelser/danskernes-motions-og-sportsvaner-2020/>
- Sand, A. (2019). Skal fritiden være i faste rammer? Fritidsorganisatoriske potentialer mellem planlægning og planløshed. *Dansk Sociologi* 30(1), 1-29. <http://dansksociologi.dk/2019/08/nyeste-nummer-af-dansk-sociologi-nr-1-aargang-30-2019-er-udkommet/>
- Stake, E. R. (1995). *The art of case study research*. SAGE Publications.
- Thorpe, H. (2009). Bourdieu, feminism and female physical culture: Gender reflexivity and the habitus-field complex. *Sociology of Sport Journal*, 26(4), 491–516. <https://doi.org/10.1123/ssj.26.4.491>
- Thorpe, H. & Chawanski, M. (2016). The 'Girl Effect' in Action Sports for Development: The Case of the Female Practitioners of Skateistan. In Thorpe, H. & Olive, R. (Eds.), *Women in Action Sport Cultures* (pp. 133–152). London og New York: Routledge
- Thorpe, H. & Olive, R. (2019). Conducting observations in sport and exercise settings. In Smith, B. & Sparkes, C. A. (Eds.), *Qualitative Research in Sport and Exercise* (pp. 124–138). London og New York: Routledge
- Turner, D. (2013). The civilized skateboarder and the sports funding hegemony: a case study of alternative sport. In *Sport in Society* (Vol. 16, Issue 10, pp. 1248–1262). Taylor & Francis. <https://doi.org/10.1080/17430437.2013.821256>
- Wheaton, B. (2000). 'New lads?' Masculinities and the 'new sport' participant. *Men and Masculinities*, 2, 434-456. <https://doi.org/10.1177/1097184X00002004004>
- Wheaton, B. (2004). *Understanding lifestyle sports: consumption, identity, and difference*. (ed (ed.)). London: Routledge.
- Wheaton, B. & Thorpe, H. (2018). Action Sports, the Olympic Games, and the Opportunities and Challenges for Gender Equity: The Cases of Surfing and Skateboarding. *Journal of Sport and Social Issues*, 42(5), 315–342. <https://doi.org/10.1177/0193723518781230>

Young, A. (2006). The flipside: Young women understanding of the risks in skateboarding. Human Kinetics, University of Ottawa.

Elektroniske kilder

Brogaard, M. (2016): Sport: Kampen om ligestilling. Dansk kvindesamfund. Lokaliseret d. 21.05.2021: <https://danskkvindesamfund.dk/sport-kampen-om-ligestilling/>

DIF (2019): Danskernes idrætspris: Her er de tre idrætsprojekter fra Fyn, dommerpanelet sender videre. Lokaliseret d. 27.05.2021: https://www.dif.dk/da/forening/nyheder/viaritzauforening/regional-presse/2019/11/20191113_danskernesidrætsprishererde-treidrætsprojekterfracyndommerpaneletsendervidere

Instagram (2021a): Pushing Daisies. Lokaliseret d. 27.05.2021: <https://www.instagram.com/pushingdaisiesskate/>

Instagram (2021b): Tobin, P., (@pageetobin). Lokaliseret d. 11.05.2021: https://www.instagram.com/p/CM_vMLZAm4j/

Instagram (2021c): Brown, S., (@skybrown). Lokaliseret d. 11.05.2021: <https://www.instagram.com/skybrown/>

Siegmundfeldt, C. (2020): Op på skateboardet: Flere piger skal prøve kræfter med streetsport. TVMV. Lokaliseret d. 17.05.2021: <https://www.tvmidtvest.dk/midt-og-vestjylland/op-paa-skateboardet-flere-piger-skal-proeve-kraeften-med-streetsport>

UngOdense (2020): Ungdomsskolen i Odense. Odense Street House. Lokaliseret d. 21.05.2021: https://ungodense.dk/index.php?open=1370&menu_id=109